

ગુજરાતમાંથી નયતે
પઢવાનો
સતુમનો કદો.

૧૦૨૮૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૨૮૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૧ ગુપ્તને ૩૬૩

વિષય ૫૮૪૫૪: ૪૨૮

શુજરેલાંઓની નયતે પઢવાનો

સતુમનો કહેા

ચુ'બઈ

૧૯૨૦

પૃષ્ઠ ૫૧: ૪૨૮

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથોના સંગ્રહ
૧૦૨૮૮

આ પુસ્તક ધી "ફાર્સી પ્રી. ટોગ પ્રેસ" નં. ૧
પારસી બજાર મીટ, કાટ, મધે હો. તે.
અંકલેસરીઆએ છાપ્યું છે અને
પ્રગટ કર્યું છે.

બહાલાં ભુલકાંચો
શીરીન અને જાલ
જેચો

આ કાંતી જેહાંતી
રોજ જમીઆદ માહ આવાં સને ૧૨૮૮ ચજદેજદિ
તાં ૬ થી મે સને ૧૯૧૯ ઇસવી
તથા

રોજ બહમન માહ આદર સને ૧૨૮૮ ચજદેજદિ
તાં ૧૦ મી મે સને ૧૯૧૯ ઇસવી.

ના
દિવસોએ ગુજર પામ્યાં છે
તેઓની
અશો યાદમાં.

પેગમ્બર અશો જરથોસ્ત.

દિવાચો.

આ નહાતું સતુમનાં બહુતરતું ચોપાં-
 નું બધી-અચાક-દીનદાર જરથોસ્તી કામની
 ઉપયોગ માટે પ્રસિદ્ધ કરવાનો મૂખ્ય સમજ
 એ છે કે, ચાલતા આવેલા રેવાજ અને
 રસમ મુજબ આપણી કામનાં ખોરદેહ-
 અવસ્તા પાજ'દ વર્ગેરેનાં બહુતરમાં, એક
 ગુજરનાર બહાલાની નયતે તેની પાછલ ચાલુ
 રવાનની પતેલ પઢવાનો સરેસ્તો છે. અને
 તેને હાલે કેટલાક દસ્તુર સાહેબો પોતાનાં
 આ ફાની જેહાંનનાં સ્વાર્થ માટે ટેકા આ-
 પતા રહ્યા છે અને તેમ કરી તે સાહેબો
 પોતાનાં પેદા કરનાર તથા પોતાનાં પેગા-
 મ્બર સાહેબ અરો જરથોસ્તનાં ખાલેશ
 દરમાનને એક જાતની ઝોછી અમત્યતા
 આપે છે અને તેમ કરી પોતાનાં જજ-
 માનોની નેક રાહનુમાઇ કરવામાં પછાત
 પડે છે. એક બહાલા ખેશીનાં આ ફાની
 દુન્યાંથી રહેલત પામવા પછી અને તેની

કરણી અથવા કેરદારનો ચાહુરમની બા-
 મદાદે શુમાર થવા પછી તથા તે ગુજ-
 રનારનાં પુલેગુજર થવા પછી તથા તેને
 તેની લક્ષી યા ભુંડી કરણીનો બદલો મળ્યા
 પછી પછવાડેથી તેની નયતે રવાંનની
 પતેત કરવી એ સદંતર બેજ છે એટલુંજ
 નહિ પણ તે ગુજરનારને તેથી લેશ
 માત્રબી ફાયદો થતોજ નથી. પતેત
 એ માનવીને માટે તેની જીંદગીમાં થયલાં
 જાણુ-અજાણુ ગુનાહનો પશ્ચાતાપ છે અને
 તે દરેક આસામીએ પોતેજ પોતાની હયા-
 તીમા કરી લેવાનો છે. એ મતલબથીજ
 આજે અરધી સદીથી વધુની મુદત ઉપર
 મહુમ રહશાદ દસ્તુરે-દસ્તુરાંન દસ્તુર ડાં
 જમારપણ મીનોચેદરજી જમારપ આશાએ
 પોતાની મુંબાજ સમાચાર છાપાખાંનામાં
 છપાવેલી ખોદેહ અવસ્તાની ચોપડીમાં
 રવાંનની પતેત આપીજ નથી. તે પછી
 ઘણી લાંબી મુદત બાદ જ્યારે મરનાર

પાછલ પતેત કરવી રવા છે કે નહિ તેની
 જુકર ચાલતાં મહુમ એવંદ સાહેબ કાવ-
 સજ એદલજ કાંગાએ પોતાની શુદ્ધ
 ખોદેલ અવસ્તા બા માએનીની કેતાબમાં
 રવાંનની પતેત ખીલકુલ આપીજ નથી,
 પણ તેને બદલે “ગુજરનારની યાદને માટે
 પઢવાનો કદો” નાં મથાલાં હેથલ સતુમનો
 હાલે બાણાતો કદો, જે યજુસ્નેનો ૨૬
 મો હા છે, તેનાં તર્જુમા તથા ખોલાસા-
 વાર નોટસ સાથે આપ્યો છે. મહુમ
 અશ્રાફ, રાંક પ્રકૃતિનાં કાબેલ શિક્ષાગુરુ
 એવંદ કાંગાએ એ સતુમનાં કદોની સેવટે
 ‘અહ્માઈ રએશય’ ની આગલનો જે
 ઘણોજ અવશ્યનો અને અસરકારક તથા
 એ બાણતરને પેશપડતા બે ફકરાઓ
 જે ફર્વદિન યશ્તનાં છેલ્લા કદોની સેવટે
 ફકરા ૧૫૬ તથા ૧૫૭ માં આવે છે તે
 નજરચુક યા તે ઉપર પોતાનું ધ્યાન ન
 ખેંચાવાથી આપ્યા નથી તે અતરે આ

નહાના ચોપાન્યાંમાં દાખલ કર્યાં છે.
 એ ફકરાઓનો તળુમો અથવા ભાવાર્થ
 આ રીતે છે:—૬૦-૧૫૬-“પવિત્રોત્તી બ-
 હાદુર, ગાલેબ, મજબુત અને ફતેહમંદ ફવ-
 વીઓમાંની, તથા આગલા રેવાબવાલાઓ
 પોઈયોતકેશો-ની તથા જરથોસ્તી દીન
 વાલાઓની ફવવીઓમાંની ખુશ થયલ
 ફવવીઓ આ ધરમાં આવો! અને તે ખુ-
 શી થયલીઓ આ ધરમાં ફરહર કરો!”
 ૬૦ ૧૫૭-“તે ખુશી થયલીઓ આ ધરમ
 ભલા અને અસરકારક આશિર્વાદની દોઅ
 કરો! પછી તે ખુશ થયલીઓ આ ધરમાંથી
 ખુશનુદી સાથે પાછી સીધારો! તેઓ પે-
 કરનાર અહુરમજદને માટે તથા યજ્ઞદ
 અમેશાસ્પદોને માટે સ્તુતી (તથા) આર
 સ્તેહ કીધેલો હડયો પોતાની સાથે લે
 જાઓ! અમે માજદયસ્નોનાં આ ધરમાં
 કેાધખી ફવવી દેલગીરી અને શોકનો પોક
 તથા ગર્જના કરતી હરજેજ મા જાઓ!”

ઉપલા પવિત્ર અવસ્તાના એ ફકરાઓ-
 નાં ભાવાર્થે ઉપરથી, ભલા, શ્યાણા, દીન-
 દાર જરથોશતીઓ સહજ જાણી શકશે કે
 સતુમનાં ભણતરમાં ગુજરનારની નયતે જે
 ઘણાંજ અસરકારક અને અશો ફરોહરોની
 બલી દોઆ ચાહનારા પ્રકારો છે તે
 ઉપલાજ છે. તે ઉપરથી આપણે જલદ
 જાણી શક્યે છીએ કે જેમ અશો ફરો-
 હરોની યાદ દેલોજનનથી કરવાથી તેમનાં
 રૂડા આશિર્વાદો મેલવી શકાય છે, તેમ
 તેઓની અર વખતે યાદ અને આરાધના
 નહિ કરવાથી તેમનાં ભયંકાર શ્રાપ
 અથવા અદ દોઆ અને હાંત્યા ખેંચી લેવા
 જેવું થાય છે; માટે દરેક દીનદાર જરથો-
 શતીએ રૂવાનની પતેત ને અદલે પોતાં-
 ના વહાલાં ગુજરનારોની નયતે ઉપલા
 ફકરાઓ સાથનો સતુમનો કદો પઢવાનું
 ચાલુ રાખવાથીજ, સુખાકારી, આખાદી
 અને ફતેહ છે.

સતુમ

ફનચોથર અહુરહે મજ-
દાઓ. અપેમ વોહુ (૧)*

પ નાંમે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્ઞદ
ખદાએ અવજુની ગોરજ ખ-
રેહ અવજયાદ અરદાફરવષ
બે-રસાદ*

એજ હમા ગુનાહ પતેત
પશેમાનોમ એજ હરવસતીન
દુશમત દુબુખત દુજવરશંત મેમ
પ ગેતી મનીદ ઑએમ ગોફત

ઔએમ કરદ ઔએમ જસત
 ઔએમ બુન બુદ એસતેદ.
 એજ આંન ગુનાહ મનશની
 ગવશની કુનશની તની રવાંની
 ગેતી મીનોઆંની. ઔએ અવા-
 દ પશેમાન પ સે ગવશની પ
 પતેત હોમ*

ક્ષનઓથર અહુરહે મજદા-
 ઔ. તરોઈદીતે અંધરહે મઈનયે-
 ઉશ. હઈથયાવરશતાંમહયત વસ-
 ના ફરષોતેમેમ. સતઓમી
 અષેમ, અષેમ વોહુ (૩)*

ફરવરાને મજદયસનો જરથુ-
 શતરીશ વીદએવો અહુર-તક-
 એષો. (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફરસસત-
 યએય. અહુરહે મજદાઓ રએ-
 વતો ખરેનંધહતો અમેષનાંમ
 સપેંતનાંમ અપઓનાંમ ફરવષી-
 નાંમ ઉધરનાંમ અધવી-થુરનાંમ
 પઓધરયો-તકએષનાંમ ફરવષી-
 નાંમ ન'આનજદીશતનાંમ ફરવ-
 ષીનાંમ ક્ષનઓથર યસનાધ્ય
 વહમાધ્ય ક્ષનઓથરાધ્ય ફર-
 સસતયએય*

યથા અહુ વધરયો જઓતા
 ફરા મે મરતે. અથા રતુશ અપા-
 તચીત હય ફરા અપવ વીધવા-
 ઓ મરઓતુ*

અહુરેમ મજદાંમ રએવં-
 તેમ ખરેનવહતેમ યજમઘદે.
 અમેષા સપેંતા હુક્ષથરા હુધા-
 ઓંવહો યજમઘદે. અપઓનાંમ
 વંધુહીશ સુરાઓ સપેંતાઓ
 ફરવપયો સતઓમી જખયેમી
 ઉક્ષયેમી યજમઘદે નમાનયાઓ
 વીસયાઓ જંતુમાઓ દખયુ-
 માઓ જરથુશતરોતેમાઓ*

વીસપનાંમય આઐંધ્રાંમ
 પઐંધ્રયનાંમય ફરવપીનાંમ ઇધ
 યજ્ઞમઈદે. ફરવપીમ અવાંમ યાંમ
 અહુરહે મજ્ઞદાઐો મજ્ઞશતાં-
 મય વહીશતાંમય સરઐશતાંમય
 ખરઐોજ્ઞદીશતાંમય ખરથવીશ-
 તાંમય હુકેરેપતેમાંમય અપાત
 અપનોતેમાંમય*

અષઐોનાંમ વંધુહીશ સુરા-
 ઐો સપેંતાઐો ફરવપયો યજ્ઞમ-
 ઇદે યાઐો અમેષનાંમ સપેંતનાંમ
 ક્ષઐેતનાંમ વેરેજ્ઞ--દોઈથરનાંમ

બેરેજતાંમ અધવયામનાંમ તથા-
મનાંમ આહુધરયનાંમ યોધ
અએથયેજંધહ અપવનો*

પઓધરયનાંમ તકએપનાંમ
પઓધરયનાંમ સાસનો-ગુપાંમ
ધધ અપઓનાંમ અપઓનીનાં-
મય અહુમય દએનાંમય બઓ-
ધસય ઉરવાનેમય ફરવપીમય
યજમધદે યોધ અપાધ વઓનરે.
ગેઉશહુધાઓંધહો ઉરવાનેમ યજ-
મધદે યોધ અપાધ વઓનરે. ગયેહો
મરથનો અપઓનો ફરવપીમ

યજ્ઞમધદે. જરથુશતરહે સપી-
 તામહે ઇધ અપચોનો અપીમચ
 ફરવપીમચ યજ્ઞમધદે. કવોઘશ
 વીશતાસપહે અપચોનો ફરવપીમ
 યજ્ઞમધદે. ઇસત-વાસતરહે જર-
 થુશતરોઘશ અપચોનો ફરવ-
 પીમ યજ્ઞમધદે*

નાબાનજ્ઞદીશતનાંમ ઇધ
 અપચોનાંમ અપચોનીનાંમચ
 અહુમચ દચોનાંમચ બચોધસચ
 ઉરવાનેમચ ફરવપીમચ યજ્ઞમ-
 ધદે ચોઘ અપાઘ વચોનરે. મત

વીસપાળયો અપઓનીળયો ફર-
 વષીળયો યાઓ ઇરીરીથુષાંમ
 અપઓનાંમ યાઓસય જવં-
 તાંમ અપઓનાંમ યાઓસય
 નરાંમ અજતનાંમ ફરષોચરેથરાંમ
 સઓપયંતાંમ*

૪૪ ઇરીસતનાંમ ઉરવાંનો
 યજ્ઞમધદે યાઓ અપઓનાંમ ફર-
 વષયો. વીસપનાંમ અહમય નમાને
 નબ્ધાનજ્ઞદીશતનાંમ પર-ઇરીસ-
 તનાંમ અએથર-પધતીનાંમ
 અએથરયનાંમ નરાંમ નાધરીનાંમ

ધધ અપઓનાંમ અપઓનીનાંમ
ફરવપયો યજ્ઞમઠદે*

વીસપનાંમ અએથર-પઠતી-
નાંમ અપઓનાંમ ફરવપયો યજ્ઞ-
મઠદે. વીસપનાંમ અએથરયનાંમ
અપઓનાંમ ફરવપયો યજ્ઞમઠદે.
વીસપનાંમ નરાંમ અપઓનાંમ
ફરવપયો યજ્ઞમઠદે. વીસપનાંમ
નાઠરીનાંમ અપઓનીનાંમ ફરવ-
પયો યજ્ઞમઠદે. વીસપનાંમ અપે-
રેનાયુકનાંમ દહમો-કેરેતનાંમ અ-
પઓનાંમ ફરવપયો યજ્ઞમઠદે.

આ-દખયુનાંમચ અપઓનાંમ
ફરવપયો યજ્ઞમઠદે. ઉજ્જ-દખયુ-
નાંમચ અપઓનાંમ ફરવપયો
યજ્ઞમઠદે*

નરાંમચ અપઓનાંમ ફરવ-
પયો યજ્ઞમઠદે. નાઠરીનાંમચ અ-
પઓનીનાંમ ફરવપયો યજ્ઞમ-
ઠદે. વીસપાઓ અપઓનાંમ
વંધુહીશ સુરાઓ સપેંતાઓ
ફરવપયો યજ્ઞમઠદે યાઓ હુચ
ગયાત મરથતત આ સઓપયં-
તાત વેરેચરધનત*

(જાજમાં પદે.) હુમત હુખત
હવરશત હુમનશને હુગવશને

હુકુનશને ધન ક્ષનુમધને અરદા-
ફરવષ ખે-રસાદ*

નીરંગ પીરોજગર બાદ
ખરેહ વેહદીને માજદયસનાંન
રવા બાદ અંદર હફત કેષવર
નાંમચીશવીહાતર અંદર કામ
બાદ હસત' શેહેરસતાંન અંદર
(જે શહેરમાં પઢે તે શહેરનું નામ લેવું.)
શેહેરસતાંન પોરી પીરોજ શાદી
ઓં રામશની રવાંન ખરેહ
ખોજસતે અવળુન બાદ અવળુ-
નતર બાદ ખરેહ ખોજસતે બાદ

ધન ક્ષત્રુમધને અરદાશ્રવણ
બે-રસાદઃ*

કેરા ગાહ રોજ શહેરીયારી
ખીશ યજ્ઞશને કરદ હોમ દરૂન
યરાત હોમ મયજદ હમીરાયનેમ
યો કરદેહા પ ગંજે દાદાર અહુર-
મજદ રયોમંદ ખરેહોમંદ અમે-
પાસપંદાંન બે-રસાદ. અઓજ
જેર નીરૂ તગી અમાવંદી ખીરો-
જગરી ધન ક્ષત્રુમધને અરદાશ્ર-
વણ બે-રસાદઃ*

ઓજ હુમા પદીરક્તાર બાદ
અઓમારા પાનાધ કેરદાર નેકી

અદાંખતાર અનાઈ પેતીઆર
 દુર અવાજ દાશતાર. અયાકત
 ખાહ ખાદ કેરા દેગર મયજદ
 હજર મરદ મયજદ શાયમ સા-
 ખતમ અએમારા કમ રંજતર
 આસાંનતર અઘની કરદ યક એજ
 મા હજર પદોરકતાર ખાદ. નાંમ-
 ચીશતી અનોશેહ રવાંન રવાંની
 (જે રવાંનતી નયતે પદે તેનું નાંમ લેવું.)
 અએદર યાદ ખાદ અનોશેહ
 રવાંન રવાંની*

 ખાજમાં પઢતાં જ્યાં નામો
 લેવાનું આવે ત્યાં ગુજરનાર વહાલાંઓનાં
 નાંમો લેવાં.

જરથુશતર સપીતમાંન અશો ફરોહર અએદર
ઈઆદ બાદ અનોશોહ રવાંન રવાંની.

ઈસતવાસતર જરથુશતર અએદર ઈઆદ બાદ
અનોશોહ રવાંન રવાંની.

ગોશતાસપ શાહ લોહોરાસપ શાહ અએદર
ઈઆદ બાદ અનોશોહ રવાંન રવાંની.

જામાસપ હયુબ અએદર ઈઆદ બાદ અનોશોહ
રવાંન રવાંની.

અરદાએવીરાશ અરદાફરવપ અએદર ઈઆદ
બાદ અનોશોહ રવાંન રવાંની.

આદરબાદ મારાસપંદ અએદર ઈઆદ બાદ
અનોશોહ રવાંન રવાંની.

મુખેદ શાહપુર મુખેદ શેહેરીઆર અએદર ઈઆદ
બાદ અનોશોહ રવાંન રવાંની.

મુખેદ હોરમજ્જીઆર એરવદ રામયાર અએદર
ઈઆદ બાદ અનોશોહ રવાંન રવાંની.

મુખેદ નેરીઓસંગ ધવલ અએદર ઈઆદ બાદ
અનોશોહ રવાંન રવાંની .

.....

.....

.....

.....

.

.....

.....

.....

.....

.....

.

હમા ફરવષે અશોઆંન અ-
 એદર યાદ બાદ અનોશેહુ રવાંન
 રવાંની. નામચીશતી અનોશેહુ
 રવાંન રવાંની (ફલાંન ફલાંન) અએ-
 દર યાદ બાદ અનોશેહુ રવાંન
 રવાંની હમા ફરવષે અશોઆંન
 અએદર યાદ બાદ. ફરમાએશને
 (ફલાંન) માજદયસની બે-રસાદ*

હમા ફરવષે અશોઆંન ચો
 કરદેહા ચેહાડમ દહુમ સો-રોજ
 સાલ રોજ એજ ગયોમરદ અંદા
 સોશયોશ અએદર યાદ બાદ

હસતાંન બુદાંન બેદાંન જાદાંન
 અજાદાંન આદહી ઓજદહી દહ-
 મ નર નારીક અવરનાઇ પુર-
 નાઇ હરકે અવર ઇન જમીન
 પેરી બેહદીની ગુદારાંન શુદ
 હસેત હુમા ફરવપે અશોઆંન યો
 કરદેહા એજ ગયોમરદ અંદા
 સોશયોશ અએદર યાદ બાદ.

કે ઇન માંન વીસ જંદ દેહ-
 રોસતાંન ગુજસતે હંદ હુમા ફર-
 વપે અશોઆંન યો કરદેહા એજ
 ગયોમરદ અંદા સોશયોશ અએદર

યાદ બાદ. અશોઆંન ફરવષે
 ચોહરાંન ફરવષે અવરવીજાંન
 ફરવષે પીરોજગરાંન ફરવષે
 પચોધરયો-તકએષાંન ફરવષે ન-
 બાનજદીશતાંન ફરવષ ફરવષયો
 હમા યો કરદેહા એજ ગયોમ-
 રદ અંદા સોશયોશ અએદર
 યાદ બાદ.

રવાંને પેદરાંન માદરાંન
 જદગાંન નીયાગાંન ફરજંદાંન
 પએવંદાંન પએરાસતારાંન નબા-
 નજદીશતાંન ફરવષે અશોઆંન

હમા યો કરદેહા એજ ગયો-
મરદ અંદા સોશયોશ અએદર
યાદ બાદ.

હમા અથોરનાંન હમા રથ-
એશતારાંન હમા વાસતરયોશાંન
હમા હુતોખશાંન હમા ફરવષે
અશોઆંન હમા યો કરદેહા
એજ ગયોમરદ અંદા સોશયોશ
અએદર યાદ બાદ. હમા ફરવષે
અશોઆંન હપત કેષવર જમીન
અરજેહુ સવેહ ફરદદફશ વીદદફ-
શ વોઉફખરેશત વોઉફજરેશત

ખનીરથખાંમી કુંગદેજ અશો-
આંન વરે જમ કરદ ગંજ
માંથરા ફરવષે અશોઆંન હમ
યો કરદેહા એજ ગયોમરદ અંદ
સોશયોશ અએદર યાદ બાદ.

ગોરજ ખરેહુ અવજાયાદ
ઇન ક્ષનુમઇને અરદા ફરવષ
બે-રસાદ. નાંમચીશતી અનોશેહ
રવાંન રવાંની. (ફલાંન ફલાંન) અએ-
દર યાદ બાદ અનોશેહ રવાંન
રવાંની. હમા ફરવષે અશોઆંન
અએદર યાદ બાદ. ફરમાએશને

(કલાંન) માજદયસની બે-રસાદ.

હમ કેરકે હમા વેહાંને હપત
કેષવર જમીન બે-રસાદ. એજ
હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનોમ
પ પતેત હોમ.

(પ્રગટ પદે.) વીસપાઓ ફરવ-
પયો અપઓનાંમ યજમઘદેઅપ-
ઓનાંમ વંધુહીશ સુરાઓ સ-
પેંતાઓ ફરવપયો યજમઘદે-
વીસપે અપવન યજત યજમઘદે*

(હાવન તથા બીજી હાવન ગેહો)

હાવનીમ પઘતી રતુમ સા-
વંઘહ્યેમ વીસીમચ પઘતી
રતુમ.

(રપીથવીન ગેહ)

રપીથવીનેમ પઘતી રતુમ
કરાદત-કપાઉમ જંતુમેમચ પઘ-
તી રતુમ.

(ઉજયેધરીન ગેહ)

ઉજયેધરીનેમ પઘતી રતુમ
કરાદત-વીરેમ દખયુમેમચ પઘતી
રતુમ.

(અધવીસરૂથરેમ ગેહે)

અધવીસરૂથરેમેમ અધળીગા-
ધમ પધતી રતુમ ફરાદત-વીસ-
પાંમ હુજયાધતીમ જરથુશતરો-
તેમેમય પધતી રતુમ.

(ઉપહીન ગેહે.)

ઉપહીનેમ પધતી રતુમ ઝેરે-
જીમ નમાનીમય પધતી રતુમ.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસને
પધતી વંધહો, મજદાઓ અ-
હુરો વએથા અપાત હયા,
યાઓંધહાંમયા તાસયા તાઓ-
સયા યજમધદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખ-
દાએ અવજુનીએ મરદુમ મર-
દુમ સરદગાંન હમા સરદગાંન
હમખાયસતે વેહાંન ઓએમ
વેહેદીન માજદયસનાંન આગાહી
આસતવાંની નેકી રસાનાત અ-
એદુન બાદ.

(પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વધરયો
(૨). યસનેમચ વહમેમચ અઓ-
જસચ જવરેચ આફરીનામી
અહુરહે મજદાઓ રએવતો
ખરેનંધહતો અમેષનાંમ

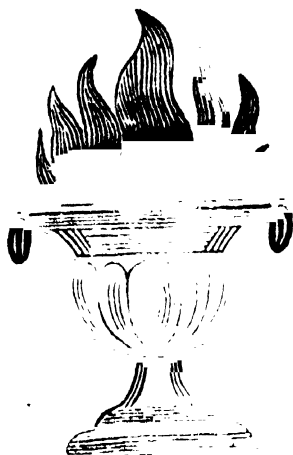
સપેંતનાંમ અષ્ઠોનાંમ ફરવષી.
 નાંમ ઉધરનાંમ અઠવીથુરનાંમ
 પથોઠરયો-તકઐપનાંમ ફરવ-
 પીનાંમ નબાનજીદી શતનાંમ ફર-
 વષીનાંમ.

ફરવષયો ક્ષત્રુતાઓ અયંતુ
 અહમય નમાને ક્ષત્રુતાઓ વીચ-
 રેંતુ અહમય નમાને.

ક્ષત્રુતાઓ આફરીનેંતુ અ-
 હમય નમાને વંધઉહીમ અષીમ
 ખાપરાંમ. ક્ષત્રુતાઓ પારયંતુ
 હય અહમાત નમાનાત

સતઓમાય રાજરેય ઊરેંતુ
 દથુષો અહુરહે મજદાઓ અમેષ-
 નાંમ સપેંતનાંમ. મા ચીમ
 ગેરેજનાઓ પારયંતુ હય અહ-
 માત નમાનાત અહુમાકેમય મજ-
 દયસનનાંમ. અપેમ વોહુ. (૧).

✎ અહુમાઈ રઓશય-
 હજધરેમ-જસ મે અવધહે
 મજદ-કેરકે મોજદ. અપેમ વોહુ
 (૧) *

એક મરનાર પાછલની જરૂરની ધર્મની
ક્રિયા.

પેહલા ચાર દિવસ:

ધર આગલ ગેહ સારવાની ક્રિયા.

પાયદરતે એક મોખેદની જોર.

સરોશની યજ્ઞને ૩).

રાતનાં સરોશનો કરદો, લાશને અવલ-
મંજલ પોહયાડવાના દિવસથી ત્રીજી રાત
સુધી, બનતાં સુધી લાશ મુકી હોય તે જગે.

ત્રીજે દિવસે ઉશહીન ગેહમાં સીયાવ
સાથની ચાર બાજ.

ત્રીજે દિવસે પાછલી રાતનું ઉઠમણું.

ચોથે દિવસે બામદાદે દહમ યજ્ઞદની
નયતે—સાથે બે જણુ-આફ્રંગાંન

ચોથે દિવસે ચેહારમનું આક્રંમાંન,
બાજ અને બપોરે સતુમ.

ચોથે દિવસે ચેહારમની અરદાક્રવશની
યજ્ઞન.

દસમાને દીને આક્રંમાંન, બાજ અને
સતુમ.

માસીસાના અવસર ઉપર મરણનાં
દિવસની એક દિવસ આગમજ રેવાજ મુજેબ
સીરોજનું આક્રંમાંન, બાજ, અને સતુમ.

માસીસાને દીને અરદાક્રવશનું આક્રં-
માંન, બાજ અને સતુમ.

દર મહીનાની બાજને દીને આક્રંમાંન,
બાજ અને સતુમ.

બારમાં મહીનાની બાજ યા વરસીના
અવસર ઉપર મરણ દિવસની એક દિવસ
આગમચ સીરોબનું *† આક્રંગાન, બાજ
અને સતુમ.

વરસીને દિવસે આક્રંગાન બાજ અને
સતુમ,

પેહલા વરસમા કવર્દેગાન (મુકતાદ)ના
દિવસોમાં આક્રંગાન, બાજ, સતુમ અને
ફવષી.

* સીરોબની બાજ માટે મીયા ૩૩ થાનની
જરૂર છે એમ રેવાયતોમાં જણાવે છે.

† વરસીના, દિવસની આગમચ સીરોબની ક્રિયા
માટે વંદીશાદની આઠમી પર્ગઈની શરેહમાં કશું
જણાવેલું નથી, પણ પાછલથી આપણામાં કાંઈ
હરતુર સાહેબનાં કટવાથી એ આપણે વધારેલો જણાય
છે, પણ ખરી રીતે જોતાં તેની કાંઈ અગત્ય નથી.

